

13:2

Kommun anvisade fastighetsägare möjlighet att koppla fastighetens vatteninstallation till en enskild vattenledning som stod i förbindelse med den allmänna va-anläggningen och utförde därvid vissa arbeten på den enskilda ledningen. Åtgärderna har inte ansetts medföra att kommunen gentemot fastighetsägaren åtagit sig att för framtiden underhålla ledningen. Fastighetsägarens yrkande att få förbindelsepunkt upprättad innanför fastighetens gräns har ogillats.

S.J.P. ägde fastigheten A 9 i Skara kommun. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning och är ansluten till denna anläggnings ren- och spillvattenledningar. -- A 9 gränsar i norr till S 255, i öster till A 3 och i söder dels till A 8 och dels till Surbrunnsgatan. Öster om A 3 löper Malmgatan. Huvudledning för spillvatten är anlagd från Malmgatan över norra delarna av A 3 och 9 och vidare västerut. Enligt stadsplan utgör de delar av A 3 och 9 där ledningen löper U-område. Kommunen har för A 9 anvisat förbindelsepunkt på huvudledningen inom fastigheten. I nämnda U-område ligger även en ledning för renvatten. Denna ledning, som ansluter till huvudledning i Malmgatan, betjänar endast A 3 och 9 samt S 255. Ledningen anlades troligen på 1890-talet av exploatören av nuvarande A 3, 8 och 9 samt S 255, vilka då utgjorde en fastighet. Kommunen har ansett ifrågavarande ledning vara en servisledning som inte ingått i den allmänna va-anläggningen. Berörda fastighetsägare har svarat för underhåll av ledningen. År 1962 bebyggdes A 9. Därvid anslöts fastigheten till ifrågavarande ledning för renvatten på en punkt belägen inom fastigheten. I september 1972 meddelade kommunen S.J.P. att förbindelsepunkt för renvatten skulle vara gemensam för A 3, 8 och 9 och S 255 samt att den skulle vara belägen på servisledningen i gatu- mark 0,5 meter från kvartersgräns. Den anvisade förbindelsepunkten är sålunda belägen i Malmgatan och skiljes från A 9 av A 3. S.J.P. erbjöds även att få förbindelsepunkten för sin fastighet förlagd till Surbrunnsgatan, där servisledning från A 8 inkopplats till kommunens renvattenledning. --- Enligt reglemente för Skara stads vatten- och avloppsverk, antaget av stadsfullmäktige 26.1.1962, hänfördes till den allmänna va-anläggningen bl.a. servisledningar intill 0,5 meter från fastighetsgräns. Reglementet medgav byggnadskontoret att avgöra till vilken allmän ledning servisledning skulle anslutas och att bestämma att samma servisledning skulle betjäna flera fastigheter. Enligt allmänna bestämmelser för brukande av Skara kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning, antagna av kommunfullmäktige 19.6.1972, gäller om förbindelsepunkter att sådana för fastighet, vars va-installation senast 1.7.1972 blivit kopplad till den allmänna anläggningen, är belägna på befintliga ledningar 0,5 meter utanför fastighetens gräns, om ej va-verket föreskriver annat.

S.J.P. yrkade att Va-nämnden måtte fastställa i första hand att kommunen oberoende av förbindelsepunktens läge var skyldig att svara för skötsel och underhåll av renvattenledningen fram till den punkt på ledningen där servisledningen till A 9 inkopplades år 1962 och i andra hand att kommunen enligt va-lagen skulle vara skyldig att förlägga förbindelsepunkten till nämnda punkt.

Kommunen bestred S.J.P:s

yrkanden.

S.J.P. anförde såsom grund för sitt i första hand framställda yrkande: År 1962 när A 9 skulle bebyggas tillhandahöll kommunen en nybyggnadskarta på vilken den i U-området befintliga renvattenledningen utmärktes. Kommunen anvisade anslutningspunkt på denna ledning för fastighetens servis. Personal från kommunen gjorde uttaget i vattenledningen och placerade en vattenpost vid anslutningspunkten. Genom kommunens åtgärder fick S.J.P. uppfattningen att vattenledningen var en allmän ledning även om det inte uttryckligen sades att så var fallet. S.J.P. vill inte göra gällande att ledningen är allmän. Genom sina åtgärder, särskilt anvisandet av anslutningspunkt, måste emellertid kommunen anses ha åtagit sig att svara för ledningen fram till denna punkt. Kommunen är alltså bunden av detta åtagande.

Kommunen vitsordade riktigheten av S.J.P:s sakuppgifter men bestred att den genom sina åtgärder kunde anses ha åtagit sig att svara för vattenledningen.

Såsom grund för bestridandet av S.J.P:s i andra hand framställda yrkande anförde kommunen: Något hinder mot att bestämma gemensam förbindelsepunkt för flera fastigheter finns inte. Om en ledning som från gata går in i kvartersmark endast betjänar fastigheter inom kvarteret bör det vara möjligt att bestämma gemensam förbindelsepunkt för samtliga berörda fastigheter till en punkt exempelvis 0,5 meter från den fastighetsgräns där ledningen går in i kvartersmark. Förbindelsepunkt för A 9 kan även förläggas till Surbrunnsgatan, vilket kommunen erbjudit S.J.P. Avståndet därifrån till bostadshuset är dock större än från den anvisade punkten i Malmgatan till huset.

Va-nämnden yttrade:

I målet har inte gjorts gällande att ifrågavarande vattenledning är allmän i dess sträckning från Malmgatan över de fastigheter - A 3 och 9 samt S 255 - som den betjänar. Det har inte heller påståtts att kommunen är ägare till ledningen. Under sådana förhållanden och då kommunen enbart genom att anvisa anslutningspunkt på ledningen och i samband därmed utföra vissa arbeten på densamma inte kan anses ha åtagit sig att därefter svara för ledningens skötsel och underhåll kan S.J.P:s i första hand framställda yrkande inte vinna bifall. Beträffande förbindelsepunkts läge stadgas i lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar bl.a. dels att förbindelsepunkt skall vara belägen i fastighetens omedelbara närhet om inte särskilda skäl föranleder annat, dels att huvudmannen för den allmänna va-anläggningen skall bestämma punktens läge. Härav följer att kommunen i allt fall inte är skyldig att bestämma förbindelsepunkts läge till en punkt belägen inom S.J.P:s fastighet. Ej heller S.J.P:s i andra hand framställda yrkande kan därför vinna bifall.

Va-nämnden ogillade S.J.P:s talan.

Beslut: 1974-05-13, BVA 19

Mål nr: VA 97/72

Litteratur: prop. 1970:118 s. 141 f,

Bouvin-Hedman s. 87 f